

KVINNORNAS TIDNING

25 Juni 1922.

N:o 26. 2:dra årg.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösningsnummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag. Gåvor och gengåvor. Av Crayon. Kärleken. Aforismer av La Rochefoucauld. Några reflexioner om aktuellt fredsarbete. Av Mia Leche. Fru Susy Silfverbrand-Erikson f. Svenska flaggan. Av I. A. Hos Doktor Sol. Av Raoul Baudet. Änkor och deras barn. Av jur.kand. Märta Björntom Romson. Den som övertog rollen. Foljetong. Ur gaffeins historia. Du skall, du skall inte... Hur sprides smittan? Hans syn på saken. Idealismen. M. M.

Utländskronika i sammandrag.

Haagkonferensen, som nu öppnats, utgör en fortsättning av Genuakonferensen, ehuru dess arbetsprogram begränsats till endast den ryska frågan, inneslutande tekniskt-ekonomiska överenskommelser mellan Ryssland och de europeiska makterna, Tyskland undantaget, angående det förstnämnda landets skulder till utlandet, dess ersättningskyldighet för förstörd eller beslagtagna utländskt privatgodom samt slutligen möjligheten att bevilja Ryssland ett stort internationellt lån för landets återuppbyggande.

Man anser sig kunna våga förvänta tillfredsställande resultat av konferensen, ehuru enigheten mellan de stormakter, som skola reda upp den ryska härvan, icke synes vara den bästa.

Frankrike intager som alltid en omedgörlig hållning och fordrar, att Ryssland till fullo skall betala sina skulder samt att det skall förändra sitt ekonomiska system till samklang med det kapitalistiska system, som råder i andra länder. Vidare har Frankrike uttalat en önskan, att de icke-ryska makterna skulle tillsammans utarbota och fastställa ett detaljerat schema för Rysslands återuppbyggande, vilket, när de ryska ombuden den 26 juni erhålla tillträde till konferensen, skulle föreläggas dem som ett ultimatum. Det senare kravet har dock uppgivits efter det besök den franske konseljpresidenten Poincaré gjort i London hos engelske statsministern Lloyd George för uppgörelse såväl i fråga om Haagkonferensen som andra gemensamma angelägenheter.

Att döma av den officiella redogörelse, som lämnats rörande Londonförhandlingarna, har Frankrike förstått till betydande eftergifter. Kommunikén talar sålunda om att de i Haag samlade experterna i förening med den ryska delegationen skola försöka finna praktiska utvägar till de ryska frågornas lösning.

Ännu större äro dock eftergifterna i den tyska frågan. Enligt det vid Londonmötet fattade beslutet skall skadeståndskommissionen undersöka och lämna ett detaljerat utlåtande om

Gåvor och gengåvor.

Av Crayon.

Alltså —
Vi bo över sommaren ute på landet eller vid kusten för att vila ut, för att reparera våra nerver, för att få bukt med våra tusen och en krämpor och vi veta av erfarenhet, att det skall lyckas! När hösten kommer, skola vi vara som nya, bättre människor och helt belåtna med oss själva.

Men nu kommer frågan!
Vad ge vi folket där ute i gengäld för den hälsa och kraft deras susande skogar, deras salta havsvindar, deras täcka badvikar och soliga klipp-hällar skänka oss?

Ni höjer på ögonbrynen och svarar ganska kyligt:

— En dryg hyra för deras gamla skrabbiga rum med de rysliga tapeterna, porslinskattorna på byrån och "Tänk på din skapare" i pärlbroderi över kommoden!

Nej, låt oss inte blanda in pengar i det här! Hyran betala vi för att få tak över huvudet, men nu är fråga

de tyska finanserna och medlen till deras återuppbyggande. Utlåtandet väntas i slutet av juli, då Poincaré vid ett nytt besök i London skall diskutera dess innehåll med den engelska regeringen. Under tiden få inga tvångs- eller straffätgärder vidtagas mot Tyskland.

Enligt förslaget hava de franska och engelska regeringarna även diskuterat frågan om nedskrivning eller annullering av ententemakternas inbördes krigsskulder. En hänvändelse härom skall göras även till Amerika, som dock för sitt medgivande torde komma att begära franska eftergifter i fråga om Tysklands krigsskuld.

I Tyskland räknas med möjligheten av ministerkris och riksdagsupplösning med anledning av spannmålsfördelningsförslaget. Regeringen begär att landets brödsädesproducenterna till lågt pris ställa stora kvantiteter brödsäd till förfogande för städernas arbetarebefolkning. Man hyser inom de borgerliga och lantmannakretsarna föga sympati för denna spannmålsransonering utan önskar en fri marknad, men man vill ögärna riskera en riksdagsupplösning och utlysande av nya val på just denna fråga. Socialdemokraterna skulle nämligen, om de ginge till val på parollen "Billigare brödpris", vara säkra på en enorm anslutning från de mindre bemedlades sida.

Der engelsk-irländska freden torde kunna anses säkerställd sedan det fördragsvänliga irländska partiet vid det i dagarne företagna valet till parlamentet besegrat republikanerna och vunnit en betydande majoritet.

* Andra internationalen, den socialdemokratiska världssammanslutningen, som upptagit arbetet efter den första internationalen, som sprängdes vid världskrigets utbrott, har haft kongress i London. Bland de fattade resolutionerna märkes en i synnerligen skarp ton avfattad, vilken riktar sig mot tredje internationalen, den kommunistiska världssammanslutningen.

om skog, hav, sol och hälsa. Vad giva vi folket där ute som tack för allt detta goda?

Ingenting! Men vi skulle kunna ge dem mycket. Vi skulle kunna lära dem en hel del, som de skulle ha nöje och nytta av.

Om vi t. ex. skulle inviga vår värdfamilj i kallbadandets konst och göra den delaktig av dess utsökta njutning?

Svenska folket utanför städernas förmögnare kanter lider av något, som utan överdrift skulle kunna kallas vattuskräck. Man behöver inte komma särdeles långt inåt landsbygden för att träffa på trakter, där man tvättar ansikte och händer endast på sönd- och helgdagar. Det finns alldeles säkert hundratusentals svenskar och svenskor, till mogen ålder komna, vilka inte varit i badvattnet sedan de voro nyfödda.

Men var god observera, att detta ledsamma faktum icke betyder, att folket går omkring med kolsvarta kroppar. En bondgumma sade en gång förebrående till undertecknad:

— Vi badar på annat sätt än herrskapsfolk, vi badar i vår svett!

Det ligger sanning här.

Kroppen dryper av svett under det tunga arbetet eller kanske oftare på grund av den för tjocka beklädnaden och gnides ren av underkläder.

Vad vi kunna lära vår lantliga nästa är, att bad är ett lättvindigare och oändligt behagligare sätt att bli ren.

Försök en riktigt vacker och solig dag att få mor i stugan med till sjön, övertala henne att doppa sig och bed henne ge akt på hur "skön" hon känner sig efteråt. Tala om för henne vad doktorn säger om bads hälsovärde. Säg till era barn, att de ta lantbarnen, så många de kunna få tag i, med till badviken och lära dem simma, dyka och ha roligt i vattnet.

Vilken berömlig gärning att bidra till höjandet av svenska folkets renlighet och förbättrandet av dess hälsa genom att på detta sätt ge det smak för bad! Det kärt blivna kalla badet skall sedan bereda väg för den gamla badstun, som starka krafter arbeta på att få återinförd på den svenska landsbygden som ett självklart bihang till varje gård.

Det finns mycket mer vi kunna lära bort. Till ex. skyldigheten och konsten att förgöra flugor, denna förskräckliga landsplåga. (Tänk vilka ohyggliga svarta moln av flugor i alla svenska lantgårdar! Vilket ilsket surr! Vilka hälsofarliga attacker på maten, vilka irriterande promenader på de sovandes ansikten!

Man beklagade sig i en stuga över flugornas sätt att störa folkets morgonsömn.

— Fånga dem, sade jag. Hela huset log ett brett löje. — Fånga? sade husfadern och såg ned på sina stela nävar. — Fånga såna kvicka rackare? Och så små och så många?

Jag visade en flughäv och man förstod.

I förbigående, det finns även andra insekter, som svenska folket borde läras att befria sig ifrån. Att

det finns loppor, löss och väggmadamer är egentligen ett fruktansvärt underbetyg åt den husmoderliga renligheten.

En stadsfru med en villa på landet ville över sommaren taga till sig en fattig, 14-årig stadstös.

— Förlåt frågan, sade hon till mamman, har flickan djur i huvudet? Mamman såg på henne med ett förvånat leende: — *Naturligtvis!* Det vet väl frun, att alla friska barn har! Och Linnea är *mycket* frisk!

Denna enfaldiga tro är bofast också i de lantliga gårdarna. Låt oss försöka få bort den och i stället den sanningen känd, att många svåra sjukdomar spridas just genom de parasiter, som snylta på människorna.

Något mer att lära bort? Ja, om vi skulle försöka att återuppväcka den från landsbygden bortskrämda smaken för starka färger? Staden hänade så länge landet för dess svaghet för det "bondgranna", att lantfolket nu på de flesta orter klar sig endast grått eller kolsvart. Finns det något fulare och ledsammare att se än dessa långa rader av sotsvarta gestalter som en leende och fager sommarsöndag mellan böljande sådesfält och vitstämiga björkhagar vandra vägen fram till kyrkan, vanprydande naturen?

Apropos kläder skulle det också vara en god gärning att lära det arbetande folket i staden och på landsbygden att anpassa beklädnaden efter temperaturen. Hur mycken onödig svett utgutes icke i detta land och hur många obefogade förbannelsar utökas icke över det svettbrännande arbetet, när skulden till nio tiondedelar ligger i den alltför tjocka beklädnaden. Tänk att gå och arbeta i blickstilla luft på ett av en glödande högsommarsol belyst gårde i svartgrön filthatt, tjock ullgarnströja, bomullsskjorta, västen från i vintras och byxor av fransk sammet eller läderartat mollskinn! Det gör den svenska lantbon! Om han känner luften spela genom kläderna mot skinnet anser han förkyllningen säker och en snar hädanfärd icke osannolik.

Alltså, låt oss ute på landet missionera för mera färg i kläderna och mera luft intill huden, mera färgglädje också i de nu brunbetsade fula hemmen och frisk luft inomhus genom vädring och ventilation! Vi ha en fabriksinspektion som bl. a. övervakar att luften i arbetslokaler hålles ren, men bekymrar sig väl någon om den syrefattiga, stinkande, förgiftade luft, i vilken en stor del av den svenska nationen sover fram sina nätter i överbefolkade, väl igenstängda rum, utan att ha en aning om de stora hälsovärden ett på glänt stående fönster skulle kunna förmedla? Tänk om det i alla samhällslager, även i de undre, kunde väckas till liv ett allmänt behov av bad och personlig snygghet, av frisk, ren luft! Vilken enorm betydelse skulle det icke ha ej endast för folkhälsan utan även för samhällstrevnaden!

Vår sommarmissionering i lanthemmen kan vidare omfatta sjukvård i dess enklare former, t. ex. att förbinda sår, att lägga vätvärmande omslag, att begagna febertermometern och att förstå dess språk ifråga om sjukdomens farlighet och gång samt andra liknande insikter. I sjukvård

Kärleken.

Aforismer av
La Rochefoucauld.

En bildad man kan vara vansinnigt förälskad, men han kan aldrig vara kär som en idiot.

Kärleken är för den själ, som älskar, vad själen är för den kropp, åt vilken den ger liv.

Man kan träffa kvinnor, som aldrig hava haft en kärlekshistoria, men sällan träffar man någon som endast har haft en.

Det finns endast en kärlek, men sedan finns det tusentals olika kopior av den.

Dömer man kärleken efter flertallet av dess gärningar, liknar den mera hat än kärlek.

Man är ungefär lika svår att göra till lags, när man är mycket förälskad, som när förälskelsen håller på att försvinna.

Medan hjärtat ännu värmes av resterna av en passion, har det lättare att gripas av en ny kärlek, än när man är fullständigt återställd därifrån.

De som hava hyst en djup kärlek, känna sig livet ut olyckliga och på samma gång lyckliga över att hava tillfrisknat därifrån.

Att älska litet är ett säkert medel att bli älskad.

Mången kokett kvinna tror sig vara svartsjuk på sin man, när hon i själva verket endast är avundsjuk på andra kvinnor.

råder i allmänhet nattsvart okunnighet på landsbygden. Även i spädbarnsvård äro lantkvinnorna överraskande litet hemma och i största behov av information. Se professor Jundells artikel i nr 24 av Kvinnornas Tidning!

Men låt oss inte göra allt detta i överlägsen, retsam skolmästareton och med pekpinne utan på ett naturligt och älskvärdt sätt och med livlig hägkomst av att det endast är en genåva för allt det goda lantborna skänka oss genom att lämna oss, som höra hemma i staden, tillträde till sina skogar, sina ångar, sina sjöar, sina klippor och den friska luften som sveper däröver. Den är deras, de ha lagfart på all denna härlighet och de kunde, om de ville, utestänga oss från den!

(Eftertryck förbjudes).

Några reflexioner om aktuellt fredsarbete.

Av Mia Leche.

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.

När Nationernas förbund skapades fick det internationella fredsarbetet en fast punkt att hålla sig till. Folkförbundet bör, om det rätt fattar sin uppgift, bli en fredens verkställande myndighet, som i sig upptar och omsätter de önskningar och strävanden som likt friskt blod strömmar till från hela världens folkopinion. För dem som arbeta för freden, gäller det därför först och främst att i alla länder organisera en upplyst, pacifistisk opinion, som kan utgöra en förbindelseled till Nationernas förbund.

Nu finnas de som påstå — och dessa äro de flesta — att folkförbundet illa motsvarar sin uppgift som ett organ för freden. Så mycket angelägnare bör det då vara för fredsverken att skynda till dess bistånd och göra det bättre! Just för att Nationernas förbund är så ofullkomligt och ofärdigt fordras det en beredvillig samverkan av alla goda krafter, även utanför förbundet, för att göra det sådant, att det till sist motsvarar sin höga uppgift, den uppgift som presidenten Wilson formulerade i orden: "Vårt verk skall bli att organisera världens vänskap".

Hur fåvitskt låter det inte, när man säger: "Vi tro inte på detta folkförbund, det är svagt och odugligt, vi vilja ha ett nytt Nationernas förbund, som är starkt, rättvist och mäktigt". Vad är det då som gör det ena förbundet svagt och bräckligt? Människorna som ha säte och stämma där. Och vad skulle göra det andra drömda och efterlängtdade förbundet starkt och mäktigt? Också människorna — kanske samma människor.

I ömsorgen om formerna glömmar man ofta, att det är innehållet, som måste omskapas. Det är som om man trodde, att det finnes en punkt utanför världen, från vilken världen kunde reformeras.

Men folkförbundet är ett människoverk som allt annat mänskligt. Det blir vad vi själva göra det till. Det kan ge oss allt vad vi önska och fordra, om vi endast ge våra önskningar och fordringar den rätta aktiva inriktningen. Det personliga inflytandet har övervunnit större ting här i världen än de brister som juridiskt och politiskt vidlåda förbundspaktens nuvarande ordalydelse.

Och varför skulle vi då inte ro på detta folkförbund, det redan startade och arbetande, det för vilket mer än hälften av jordens stater offrat krafter och pengar? Varför skulle ett annat förbund ha större utsikter att inom sig samla den elit av vidsynt internationella och övertygat pacifistiska individer, som ensamt kan föra folkförbundstanken till seger?

Vid den andra och senaste av Nationernas förbunds kongresser i Genève uttrände en hindu, den lärde brahmanen Skrinavasa Sastri:

"Jag har ofta under de gångna da-

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖ. EBO. G. - S. OCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa
dagshändelserna
inom politikens,
handels, kon-
stens och littera-
turens område
läser man
numera

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

garna hört folkförbundet kritiseras liksom från en annan planet, av obekymrade åskådare, som gjort till sin uppgift att endast finna fel och att på allt sätt komma förbundet till livs. Jag erkänner att jag inte har något förtalmod med den sortens kritik. Den välvilliga bedömaren av gott och ont, som är angelägen om att hjälpa, ha vi användning för; honom kan man lyssna till med uppmärksamhet och respekt. Men det enda vi ha att göra gent emot dessa, som inte vilja ta den ringaste del i vårt arbete, är att slå dövörat till för deras kalla kritik. När någon kommer till mig och säger: "Detta har förbundet icke gjort och icke detta", så har jag alltid lust att fråga honom om det manne inte är hans eget fel, att det ej blivit gjort. Och när han säger: "Denna sak är ännu inte fullbordad", så har jag lust att fråga: "Varför kommer du inte själv med och räcker oss en hjälpare hand?"

Nu är det kanske inte så lätt att räkna en hjälpare hand åt en organisation, vars uppgift och verksamhet är så främmande för det stora flertalet, som fallet är med Nationernas förbund. Vi ha i Sverige inte haft förmånen av den livliga upplysnings- och propagandaverksamhet som t. ex. i England gjort förbundet till en populär och uppskattad företeelse. I Sverige har pressens bristande intresse och svårigheten att finna medel till en omfattande föredragsverksamhet lagt allvarliga hinder i vägen, när det gällt att ernå en folkopinion till förmån för förbundet.

Men vi ha dock organisationer — bl. a. Kvinnornas Fredsförbund och Svenska föreningen för Nationernas förbund — genom vilka vi kunna populärt ansluta oss till folkförbundet. Ett fredsarbete som vill vara effektivt, får aldrig släppa kontakten med Nationernas förbund. Denna institution måste få det stöd och den uppmuntran som varje ny skapelse behöver för sin näring och växt.

Men vår anslutning får inte vara blind och okritisk. I förbundets råd och församling sitta inte bara idealister och fredsvänner, utan också människor, vars mål och vyer äro enbart nationella, vilket ofta kan betyda detsamma som tränga och egoistiska. Här har fredsrörelsen ett rikt verksamhetsfält. — De, som vilja hjälpa förkämparna för en ny internationell rättsordning, få ej stå som passiva åskådare till den strid, som dessa inom förbundet ha att utstå mot den gamla skolans diplomater, vilka fatta det som sin mission att endast gagna fosterländska särintressen. Det värsta som kan hända folkförbundet är, att det blir en årlig diplomatisk börs, där de mera kloka lura de mindre kloka. De personer och organisationer som verka för samma mål som folkförbundet — alltså närmast fredsorganisationerna — böra energiskt medverka till att det blir de goda, livsbejakande krafterna som hembära segern. De respektive ländernas regeringar, som ha att besluta om förbundskongressernas sammansättning, kunna i längden inte förbli okänsliga för en enig och energisk folkmening.

Bland de invändningar som oftast göras mot Nationernas förbund är att "ingenting uträttas". I betraktande av förbundets ungdom förefaller beskyllningen rätt hård. Inga storverk men åtskilligt gott och nyttigt arbete — som utan förbundets

ingripande nog skulle förblivit ogjort — har uträttats under de två sista åren. Man har hjälpt Österrike; man har transporterat hem krigsfångar; man har byggt en barriär mot de smittosamma sjukdomarna österifrån; Danzigs fristat har konstituerats; den oberschlesiska konflikten har lösts o. s. s.

Det medges, att allt detta är relativt små ting i en tid, då en så stor del av mänskligheten förgäves ropar på fred, frihet och bröd. Men just därför att nöden, hatet och förvildningen är så stor, gör man orätt i att visa otålighet och förakt mot denna institution, som blivit till under de svåraste av alla förhållanden. Det är för mycket begärt, att Nationernas förbund på mindre än två år skulle ha lyckats göra människorna till bröder, sedan de i sex år oavbrutet sökt utrota och förgöra varandra.

Vi begå som alltid det felet att vi räkna med för korta tidsperioder — vi vänta skörden omedelbart efter sadden. Nationernas förbund är tillsvidare endast en säd: nu fordras det ett oavlatligt och troget trädgårdsarbete, — och ett flitigt bortrensande av ogräs, — för att sadden en gång skall ge de rika skördar som en utpinad mänsklighet hungrar efter.

Fru Susy Silfverbrand- Erikson

Efter en längre tids sjuklighet avled lärarinnan vid Rudebeckska gymnasiet i Göteborg fru Susy Silfverbrand-Erikson den 20 juni i Ronneby, dit hon begivit sig för att om möjligt söka återställa sin brutna hälsa.

Med fru Silfverbrand-Erikson bortgick en av de mera kända och framträdande personligheterna inom Göteborgs kvinnovärld. Högst skattad som pedagog — hon åtnjöt anseende som en av vårt lands främsta lärarinnor — fann hon bredvid sin läraregärning, åt vilken hon i första hand ägnade sitt intresse och sin u'omordentligt stora arbetskraft, tid även för andra krävande uppgifter. Hon var sålunda varmt intresserad av den kulturella ungdomsrörelsen och verkade där bland annat som en gärna hörd och framgångsrik föredragshållare. Även i det politiska livet var hon under de senare åren verksam, särskilt vid val till läna, och företrädde därvid de frisinnade idéerna. Näst skolgärningen var det dock fredsrorelsen, som ägde hennes hjärta. En av stiftarna av Svenska kvinnornas fredsförbund och ordförande i dess göteborgsavdelning, förstod hon i sällspord grad att entusiasmera även andra kvinnor för fredsarbetet, tillförande förbundet talrika medlemmar.

Den bortgångna sörjes närmast av make, sjökaptan Ernst Erikson, med vilken hon 1912 ingick äktenskap, och anförvanter samt vidare av den ungdom, vilken njutit förmånen av hennes undervisning, och som omfattade henne med varm tillgivenhet, en stor vänkrets och slutligen av alla dem, som stått henne nära i det arbete för kulturella och ideella syftemål, för vilka hon så osjälviskt offrade sig.

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Svenska flaggan.

Igenom den främmande staden
i landet långt borta jag gick,
en främling i människoraden
av främmande ras och skick
ett obekant språk kring mig brusar,
ett otydligt sorl och larm,
då jag stannar. — En syn mig tjuvar
och hjärtat slår varmt i min barm.

Det var blott en flagga som lekte
på stängen ifrån ett hus,
men dess färger mitt öga smekte
som i ödenatt hyddans ljus.
Och duken vid ilar vrenska
sig spände i samma stund.
Jag såg på vår blågula svenska
med korset på himmelsblå grund.

Jag stannade, gick och jag vände
att åter få se den en gång,
mitt öga var vätt, och jag kände
mitt hjärta som fyllt av sång,
av en längtansfull sång till Norden,
en längtan obändig och stark
till hemmet och fosterjorden,
till tallens och granens mark.

Den jord som aldrig än glömdes
om än skilde länder och hav,
som älskades än då den dömdes,
för den karga näring den gav.
Den mark, där blåsippans stjärna
sig blandar med doft av viol,
som skogar och åsar värna
i milsvida sträckor i sol.

Var viss, den dig lämnat i trängtan
att vinna mer lättvärvat bröd,
han dövar dock aldrig sin längtan
till dig med sitt överflöd.
När glömd man tror mark där ens vagga
stod hägnad vid furornas sång,
man brister i gråt vid en flagga
som stolt böljar ut från en stång.

I. A.

Ur gaffelns historia.

Gaffeln är en uppfinning av ganska sent datum. Man begagnade visserligen redan i forntiden ett slags gafflar vid matens tillredning, men däremot icke vid själva måltiden. Man använde kniven och "de tio" samt sked.

Första gången bruket av gaffel i nutida mening nämnes är i elvte århundradet i ett arbete av Petrus Damianus. Han berättar, att en byzantinsk prinsessa medfört denna nyhet till Venedig. Tro emellertid icke att han hälsade den med glädje. Nej, han påstod med stort eftertryck, att detta instrument såsom ägnat att förvekliga människorna, borde med alla medel motarbetas.

Ännu i 16:de århundradet var också bruket av gaffeln ganska sällsynt i Italien.

Vid denna tid kom gaffeln emellertid till England, ungefär samtidigt med potatis, té och silkesstrumpor. Drottning Elisabeth ägde tre gafflar "något utsirade med guld".

En del engelska ädlingar upptog bruket av gaffeln, vilket icke gillades inom "förståndigare" kretsar, där man ansåg det såsom anstötligt, ja, rent av som en förolämpande kritik mot den allsmäktige och ett underkännande av värdet hos de av honom förlånade tio fingrarna.

Den engelska författaren Thomas Coryate berättar i sin bok "Crudities", tryckt 1608, om en egendomlig sed, som han funnit hos italienarna, men som veterligen icke funnes i något annat kristet land, nämligen att vid måltiderna använda en liten gaffel för att hålla fast köttet vid sönderskärandet. "Begagnar man av glömska fingrarna, tadla de visserligen icke den skyldige med ord, men de rynka pannan av ogillande". Mr Coryate talar länge och med uppriktad häpnad om det "sällsamma" instrumentet.

Även så sent som under senare hälften av 1800-talet, kunde man på svenska landsbygden, åtminstone i mindre gårdar, konstatera den absoluta frånvaron av gaffel vid måltiderna. Man åt med kniv, som vanligen togs upp ur den egna fickan, samt med sked.

Det finns människor som aldrig kunna bli något och aldrig utföra något arbete. De taga sig ferier hela livet igenom. De se på när andra arbete och leva av andras arbete. En sådan dagdrivare kan vara en landsstrykare, som, hölj d i trasor, vandrar landsvägen fram utan mål, det kan vara den sysslolösa damen i det rika hemmet, det kan också vara millionären, vars enda sysselsättning är att förströ sig. Det är i grund och botten ingen skillnad mellan dem.

TREVLIG och INTRESSANT

FÄRSKA
NYHETER
VÄRDEFULAT
INNEHÅLLGÖTEBORGS
MORGONPOSTDen största
morgontidningen

Hos Doktor Sol.

Av Doktor Raoul Baudet.

De gamla folken dyrkade solen, emedan den skänker värme och ljus, men även därför, att den underhåller liv och hälsa. Solen var för dem den välgörande guden, som på samma gång skingrar mörker och botar sjukdomar. Så dyrkades Baal av Fenicierna och Samas av Babylonierna vilka sade om honom: "Ditt ljus är glädjen; ditt ljus är hälsan".

Så var det i Indien Acvinerna som körde den uppgående solens vagn men också botade de sjuka i det de återgävo de blinda deras syn och ungdom åt gubbarna. Och slutligen Phöbus Apollo, som uppenbarade läkekonsten för människorna genom att skänka dem sin son, Eskulapus.

De fromma och praktiska grekerna hade infört solen i sina tempel och i sin sjukvård. De utsatte sina sjuka kroppar för dess välgörande strålar vid ingången till de offentliga byggnaderna eller på husens terrasser.

Men bruket av solbad var mycket utbrett framför allt hos romarna. Under kejsartiden funnos solarier i Rom och hela Italien. Varje rik medborgare hade en dylik på taket av sitt hus. I de flesta thermer, särskilt i Caracallas, som man bredvid sudatorium en öppen pelargång, ett slags inre gård: det är solarium.

Vid den tiden fanns det liksom i våra dagar vid Rivieran anstalter enkom ordnade för solbehandling, och det berättas, att kejsar Galienus hustru av sin läkare skickades till Nizza för att genomgå en ljusbehandling.

Ljusbehandlingen, som hos vår generation varit i bruk knappt 30 år, och som tidigare mest tillämpats av romarna, försvann tillika med deras civilisation vid barbarernas anfall. Det dröjde länge, innan den åter började användas. Varken renaissancen eller sjuttonde århundradet, "solkonungens århundrade", brakte den åter på modet. Vid slutet av adertonde århundradet, kanske under inflytande av Rousseau, som lärde människorna att älska naturens skådespel, gjorde läkarna några försök med solkur. De ordinerade dem för att påskynda hudbildning på bensår och för att bota bleksot, men det är först från 1888 på initiativ av professor Poncet från Lyon, som solkur här i Frankrike beständigt använts i behandling av yttre tuberkulos.

Alla solstrålar äro välgörande. Mest verksamma äro dock de hetaste och de ljusstarkaste. Jag betonar de mest ljusstarka ty de välgörande strålar äro icke värmestrålar, som uppgå i spektrums röda strålar, utan de som närma sig de violetta strålar, och som äro de lysande. Endast de senare äro nyttiga, och när de saknas, då solen är sällsynt eller vädret är dimmjort kan man ersätta dem på konstgjort sätt med de violetta strålar från en elektrisk apparat: Specialisterna påstå, att de ha samma verkan och egenskaper som den heta och lysande solens strålar.

Låt oss likväl föredraga solen, antingen det är fråga om att utsätta för dess strålar den sjukes hela kropp — allmän solbehandling — eller en-

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR

Korsgatan 4, Telefon 8462

Rekommenderas!

last en del av kroppen, den del, som är sjuk — lokal solbehandling.

Denna senare behandling passar, såsom jag redan sagt för alla slags sjukdomar av yttre tuberkulos. Man utsätter det sjuka stället under flera timmar för solstrålar utan fruktan för någon annan olyckshändelse än solbränna. Och dess resultat äro tillräckligt gynnsamma för att man med fördel må använda denna behandling, men de äro det ej tillräckligt för att man utan att ha inhämtat kompetenta läkares åsikt skall utan diskussion avstå från ortopediska eller kirurgiska behandlingar.

Jag vill särskilt framhålla den allmänna solbehandlingen, då hela kroppen är utsatt för luften och solen, vilket redan ägde rum hos de gamla folken i deras solarium.

Denna behandling bör ske gradvis. Första dagen blottas endast händer och underarmar, fötter och ben. Hela den övriga kroppen, framför allt huvudet, är omsorgsfullt skyddad, och behandlingen bör ej vara längre än 10 minuter. Den bör upprepas 3 gånger om dagen, klockan 10, 12 o. 2.

Följande dag samma behandling under en kvarts timme.

På tredje dagen blottar man utom de förut nämnda delarna av kroppen även lären och skuldrorna under 5 minuter.

Under de följande dagarna blottar man så småningom den övriga delen av kroppen och låter behandlingen pågå 5 eller 6 timmar.

Men jag upprepar det, man måste gå gradvis tillväga, ty för mycken bruska framkallar åtskilliga olägenheter såsom feber, illamående, trötthet, rubbningar i matsmältningen o. s. v.

Efter 2 månaders allmän behandling får kroppen liksom en bronsbehandling. Mörkhyade ha fått man hognyfärg och de blonda en färg som liknar palissander. De små vita ha blivit små negrer. Deras överhud har fått ett svart pigment, som är mycket sällsynt hos dem i normalt tillstånd, men som är mycket tjockt tvärtom hos negrerna, ett verkligt skyddsvapen mot de alltför lysande strålar.

Från detta ögonblick behöver den sjuke ej längre ligga. Uppå skall han fortsätta sin solkur. Med huvudet betäckt av en hatt och underkroppen av ett par simbyxor, går han, spatserar han, springer han över fältet, leker han, arbetar han, gymnastiserar han eller idkar trädgårdsskötsel, hela dagen naken och i solen.

Denna ljusbehandling, som helt en-

Offentliga nöjen. Änkor och deras barn.

LILLA TEATERN.
Varje afton kl. 8 e. m.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.

En piga bland pigor.

Lisebergs Friluftsteater.
Varje afton kl. 8.

Skrattsuccésen

Den gamla herrgården.
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

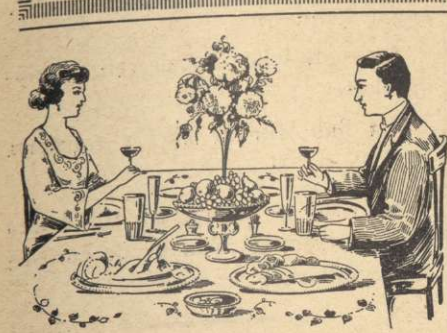
Slottskogens Friluftsteater.
Direktion: Gerda Thomée och Carl Barklind.
Varje afton kl. 8

Värmlänningarna.
Tel. 12084 kl. 12-2.

Vita Bandet
Slottsskogen
MUSIK VARJE AFTON
av en avdelning ur
Göteborgs Symfoniorkester.

Var lunchar man bäst?
Eggers Sommarterass
Rich Konditori - Restaurant, Korsgatan 15, 1 tr. Tel. 107 79
Stora Teaterns Restaurant
Lutfigaste och svalaste i staden
Tel. 5275
Vita Bandet
Kungsgatan 41 - Telefon 107 89
Vollmers Meeths, Thesalong

Varje afton kl. 8 e. m.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.
En piga bland pigor.
Varje afton kl. 8.
Skrattsuccésen
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

Varje afton kl. 8.
Skrattsuccésen
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

Varje afton kl. 8.
Skrattsuccésen
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

Varje afton kl. 8.
Skrattsuccésen
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

Änkor och deras barn.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

Av Jur. kand.
Märta Björnbom Romson.

STUVADE MAKARONER

150 gr. svenska makaroner, 2 l. vatten, 1 msk. (15 gr.) salt. Vit sås: 2 msk. smör (40 gr.) 4 msk. mjöl, 4 dcl. kokande mjölk, sa. socker, (1/2 msk. riven ost). Bero: 1 msk. Makaronerna påsättas i kokande, saltat vatten och kokas mjuka eller omkring 20 min. De upphällas i durkslag, överspolas med kallt vatten och få avtinna. Till såsen fräses mjöl och smör 2 min. mjölken spådes på och såsen får koka 5 min. Makaronerna läggas och värmas i såsen. Stuvningen avsmakas med sa. socker och litet riven o. t., om så önskas. Serveras till kotträtter.

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

BEGÄR ALLTID SVENSKA MAKARONER

Dam Benkläder

PRIMA BOMULL

Färger: Grå, blå, lila, marin, svarta och vita

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Sluten modell 2:40 2:75

Holger Bille
TANDKLINIK
Vittelsplatsen 1 B. Tel. 19340. Göteborg.
(Mitt emot Engelska kyrkan).
Mottagningstid vard. 10—3, sönd. 11—12.
Specialité: *Löständer* alla slag. Guld-
arbeten, guldbyggor och
guldstiftändr.
Resande kunna erhålla sina arbeten på dagen.

Hur sprides smittan?

I anslutning till de artiklar som under ovanstående rubrik varit införda i de senaste numren av Kv. T. kan meddelas, att Riksdagen 1921 med anledning av en motion av pastor Harald Hallén hemställde, att k. m. t. måtte låta verkställa utredning huruvida och på vilket sätt genom särskilda bestämmelser i tryckfrihetsförordningen rätten att i dagblad och periodiska skrifter offentliggöra skildringar av och förhandlingar angående brott av grövre kriminell och sexuell natur kunde begränsas i syfte att förekomma i socialt och etiskt avseende skadliga verkningar.

Resultatet av denna utredning kommer väl så småningom att framläggas till behandlingen i riksdagen.

"Det kan ej förnekas, hette det bl. a. i hr Halléns motion, att med journalistikens amerikanisering har följt en bristande ansvarskänsla för vad som är nyttigt och lämpligt att lägga under ögonen på unga och obehäfta människor. Tidningspressen kan ej hänvisa till, att den blott vill vara en vakent nyhetsmeddelare, ty för en folkupfostrare bör ju alltid gälla den regel, att man ej i onödan i upplysningssyfte drar in all sköns smuts och elände i ungdomens kunskapskrets. De ingående skildringar av

Framkallning och Kopiering

20 Års Erfarenhet

i fotografiskt amatörarbete ligger till grund för det arbete vi leverera.

Vi använda för våra kopior endast Velox Papper, vilket är erkänt som det bästa i världen — ehuru ej det billigaste.

Vi emottaga tacksamt Eder beställning & Framkallning, Kopiering och Förstorning och utföra detta arbete på bästa möjliga sätt.

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA AKTIEBOLAG

grova kriminella förbrytelser, brottsens iscensättande och de ruskiga, stundom vidriga detaljer, som då ofta blottas, fylla i regeln ingen som häst uppigt genom att utsättas för publicitetens ljus.

I än högre grad än i fråga om de grova våldsdåden verka dessa suggestiva skildringar på ungdomen, när de hämta sitt stoff från de sexuellt betonade brottsens område. Under de senare åren har en icke ringa del av dagspressen överflödat av ruskiga detaljer och interiörer från varjehanda lustmord, våldtäktsbrott, fosterfördrivningsmål och sexuellt perversa förbrytelser.

Herr Halléns motion framkallade en del uttalanden i pressen.

Aftonbladet i Stockholm skrev: "Det är kanske tvivel underkastat huruvida i lagstiftningsväg något effektivt kan göras i den riktning motionären åsyftar. Men den saken är värd en noggrann undersökning, och ingen skall känna större tillfredsställelse än den anständiga pressens egna män, om det visar sig möjligt att på denna väg åstadkomma ett ingripande och sålunda befria den icke sensationssjuktande pressen från konkur-

Tänk så lätt aluminiumkärnen återfå sin silverglänsande yta, då de poléras med "Zelos Aluminiumputs".

Priset är endast 45 öre pr burk. Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

rensödvändigheten att giva sina läsare onödiga och skadliga inblickar i det mänskliga eländet."

Ur *Stockholms-Tidningens* uttalande återgiva vi följande brottstycke: "Men utan pressens egen uppvaknande och lojala avsikt att söka gå den rätta vägen i detta avseende blir nog ändamålet icke uppnått genom någon lagändring. Måhända kunde man dock genom en sådan komma åt de allra värsta uttrycken av det åsyftade onda... Därmed är emellertid icke sagt, att tidningarna på varje spalt kunna erbjuda barn och växande ungdom den lämpligaste lektyren. Tidningarna kunna inte redigeras endast ur den synpunkten... Här träder föräldrarnas ansvar in. Föräldrarna i hemmet måste utöva censur, när det gäller barnens tidningsläsning."

Dagens Tidning skrev: "Det bör antagas, att framställningen vinner bifall hos båda statsmakterna. Men alla mest må man kunna hoppas, att den s. k. tredje statsmakten, pressen själv, tager del i denna utredning, ja rent av praktiskt löser frågan, vilket den ansvarsmedvetna delen av den samma fullväl kan i den rätta riktningen, om den vill och är enig."

Ja, det är otvivelaktigt pressens skyldighet att söka rätta till det påklagade missförhållandet, men den tidningsläsande allmänheten är jämväl skyldig att lämna sin medverkan genom att söka behärska och kuva den sensationslystnad, som under de senaste åren tillåtits att i så oerhörd grad gripa omkring sig och för vars tillfredsställelse man med sina krav vänder sig just till pressen.

Lärrinnan: — Många människor törsta hela sitt liv efter ära och berömmelse. Kan lille Pelle säga något annat, som många människor törsta efter?

Pelle, glatt: — Efter salt sill!

Hans syn på saken.

Om en ung man önskar riktigt komma underfund med hurudan den tillbedda varelsen är, som med tiden skall bli hans hustru, bör han, skriver en dansk gentleman, laga att han får komma in i hennes rum vid något tillfälle, då hon icke är beredd på något besök. Kan han då säga som Nikolaj i "Nöddebo Prästegaard" vittnar om sin älskades jungfrubur: "Ja, visserligen var rummet litet och dock föreföll det mig så rikt. Vari denna rikedom bestod vet jag ej, ty där fanns inga dyrbara möbler, inga rikt broderade dukar, nej, allt var enkelt och anspråkslöst. Men det passade så väl tillsammans, det var en sådan frid och ro över det hela" o. s. v. — ja, då kan han också med stort lugn gifta sig med det utsedda föremålet, ty då skola den frid och harmoni, som vilade över jungfruburen också helt säkert av den unga bruden föras med in i äktenskapet och det nya hemmet.

Man talar så ofta om de oordentliga, av vantrevnad fyllda ungarlrummen, men det finns ingen anledning att tro, att deras förekomst är vanligare än kvinnliga jungfruburar av samma oördade typ.

Ett flickrum, där toalettbordet är översåttat med hårnålar, kammar och frisértänger, och där man hittar länebiblioteksböcker bland gräddkaramellspapper, äpple- och apelsinskal, och där klädningar och kjolar ligga slängda på sängen och över stolarna, är icke någon så sällsynt förekomst, isynnerhet icke i de hem där den unga flickan själv skall hålla sitt rum i ordning.

En flicka som har så utvecklade sinne för trevnaden i sin egen jung-

FÄRSKT OCH RÖKT
Renkött, Höns, Kyckling
samt allt slags Vildt till dagens lägsta priser uti
E. Björks Vildtaffär
Tel. 1648, 20834. St. Saluhallen 1.

K. Å. Döbeln
Vasaplatsen 13, Göteborg.
Speceriaffär m. m.
Telefon 3102. Etabl. 1897.
REKOMMENDERAS!

NU INKOMMET,
till dagens lägsta priser!
Handvävda, färgäta Bomullstyger, stor sortering. Yllestyger, Viyella, Flaneler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikan, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbelytyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Dukttyger, bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliiv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.

Bertha Anderson,
15 Korsgatan 15

Alla slags kopparslagerarbeten utföras. Fortenningar verkställas med kemiskt rent tenn.
Johnson & Carlsson, Husargatan 24. Tel. 4111. —

Yllefilter
utsäljes billigt direkt från lager.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER.
Järntorget 3, Wilsons hus, 2:a vån.
Öppet 8—7.

frubur eller så liten förmåga att åstadkomma den, är icke den rätta kvinnan att sköta ett hem för man och barn. Icke trevnad skall växa upp omkring henne utan oordning och stor vantrevnad.

Idealmannen.

Enligt japanskornas smak.

De japanska kvinnorna ställa följande fordringar på mannen:

Att han icke är snål.

Att han icke lägger för stor vikt vid sin klädsel.

Att han har ett manligt yttre.

Att han icke är alltför familjär i sitt umgänge med andra kvinnor.

Att han gör sig det omakett att förklara för kvinnorna det som de önska få veta.

Att han har en fast karaktär och att han förstår att klara upp en vansklig situation.

Att han överlåter åt kvinnan att ombesörja hennes finanser.

Att han aldrig visar sig i köket.

Färiska Grönsaker och Blommor dagligen, från Fridkulla och Sofielund, hos

N. L. Blomberg
TRÄDGÅRDSHALLEN. Tel. 7225.

KÖP
AKTIEBOLAGET
Bröd
Majornas Ångbageri's
KÖP

Amalia Gustafsson
Saluhallen 21—23
förstklassiga Charkuterivaror
rekommenderas. — Tel. 1976.

SKÖNHET

är makt, det vet varje kvinna. En välvårdad kropp är sällan ful, en obetydlig kan förbättra ett utseende. Å Fysiska Institutet erhållas de sakkunnigaste råd och anvisningar i allt som tillhör skönhetsvård. Engelbrektsgratan 7, 2 vån. Tel. 18457. Mottagning 11—2, 5—7.

OBS! Rådfrågningar kostnadsfritt.

HÄMMORROIDER.
Försvinna absolut efter några dagars användning av Hämosalvan, gammal beprövad huskur. Finnes i alla välsorterade färg- & kemikaliefärer samt mot postkost skott från Tekniska fabr. Elefantens, Ådrottens denna tidning. Göteborg. Tel. 10470.

Vårda håret!
om det är sjukt eller friskt och använd **ZIWERTZ' Extrakt Vegetal** bästa hårkonserveringsmedel. Finnes till salu hos frisörer och i parfymaffärer samt hos Kungl. Hovleverantör **Ziwertz' Elfr.** i Göteborg. Lorensbergsgatan 7. Tel. 1098.

Att han aldrig kritiserar sin hustrus kammning eller klädsel.

Att han icke förspiller tiden med att utveckla sina åsikter. (Hon vet dem förut.)

Att han icke blandar sig i vad som angår kvinnorna.

Att han icke är begiven på rusdrycker.

Att han icke är alltför svartsjuk.

En man av denna typ torde med nöje godkännas även av de europeiska kvinnorna.

Sommargästen till bonden i granngården: — Jag hoppas att ni inte tar illa upp, att mina barn leka i er rågåker. Men det var sant, jag har sett, att ni har en hund uppe hos ert. Tycker han om barn?

Bonden: — Ja då, väldigt mycket. Fast han föredrar ju förstas hästkött, när han kan få sådant.

Sommargästens barn lekte inte i rågåkern.

A. S. Nilssons Blomsteraffär
Linnégatan 31
Tel. 40572
Kransar Buketter
i alla FRISLÄGEN.

Telefonnumret
till
KVINNORNAS TIDNING
är
18070

REGNKAPPOR
utsäljes billigt d rekt från lager
S. Ericsons Klädeslager
Järntorget 3, Wilsons hus,
2:dra vån. — Öp. et 8—7.

ARLA MJÖLK
Distribution på glasflaskor
— Tel. 8578, 3699 —
ARLA MJÖLKSERVERING
Drottninggatan 13. Tel. 9096.

Nytt halvår!

Förnya i god tid prenumerationen på

Kvinnornas Tidning.

Pris för halvåret Kr. 3: 75!

Prenumerera på närmaste postkontor eller på tidningens Expedition,
Vallgatan 27, Göteborg

hon hade nog intresse för. Hon var ensam i världen. Hennes intresse för teatern upplöst sig gradvis i religiositet. En gång hörde hon med beklagande att Lenore förlorat minnet, och man viskade om chloral. Hon tänkte på att söka rädda henne, ville vädja till det bättre jag, som hon ännu trodde fanns hos varje människa. Men när hon gjorde sig närmare underrättad om henne, för att kunna söka upp henne, fick hon höra att Lenore hade varit hemligt gift med Delacour sedan längre tid, och att hennes fall — grunden var alkohol — daterade från deras giftermål.

Ännu ett år förgick. Delacour började åter uppträda en och annan gång. Sedan mer regelbundet. Han genomförde t. o. m. längre engagement. Men hans hustru kom icke igen.

En vacker dag kom Marions stycke upp igen, och hade sin gamla framgång. Det var Delacours bästa roll. Och Marion gick för att se det. Hon satt dold bakom gardinen i sin avantscen.

Ären hade icke farit fram milt med henne. Hennes missnöjda ansikte

berättade om avbruten utveckling, ett egoistiskt strävande att kvarhålla den flyende ungdomen med allt ungdomens krav på att få i stället för att ge, att bli älskad, betjänad, beundrad. När medelåldern kommer, bör man lära slå av, att älska, tjäna, giva i stället för att mottaga. Marion hade icke lärt denna livets första läxa. Hur väl vi känna igen vid första blicken dessa nervösa, oroliga ansikten, medelålders män och kvinnor som hungra efter kärlek utan att själva vilja eller kunna ge, och kärleken känner dem — och flyr dem.

Regissören, gräsprängd och med dragen skärpta såsom efter en lång fasta, kom in i hennes loge mellan akterna och morrade argt över "Magies rollinnehavare".

"Hon kan inte lösa upp Lenores skoband", sade han.

"Lenore", sade Marion, "är hon för — för klen att spela?" Hon sökte efter ett icke för skarpt uttryck.

"Hon är för sjuk att spela", sade regissören. "Hon kommer aldrig att spela mer. Hon är döende."

En tystnad.
"Det är alkohol", sade han, "och om där finns en himmel, så är hon nära dess port, och om där finnes en Gud, så hoppas jag, att han säger ett gott ord för mig, då hon kommer dit".

Marion teg, fruktansvärt uppskådad.

"Hon ville ha Delacour", sade regissören. Jag bad henne gifta sig med mig. Flera gånger, ofta. Men hon sade att jag nog kunde reda mig utan henne, han däremot inte. De blevo kära i varandra första gången vi fick öppert drama. Jag såg hur det kom, och jag visste att det betydde fördärv för henne. Men det var riktig kärlek, och när den kommer, är vi alla maktlösa. Den kommer inte ofta. De flesta av oss äro stympare. Jag har bara setit den en eller två gånger i mitt liv och själv har jag väl knappt känt den, fast nog hade det varit lyckat att få sörja för Lenore, beskydda henne, inte låta henne överanstänga sig, och anlägga en trädgård åt henne. Hon tycker om fåglar och porlande vatten. Trädgården har jag planterat just på en

förhoppning — men hon har aldrig sett den. Den är ute på landet, med ett litet gammaldags hus, nästan bara en koja. Men det är så natt. Lång rosenäng, litet springvatten, bro av trädgrenar, damm med guldfiskar och den har golv av gröna kakel, så att fiskarne ta sig så bra ut, och så en stor rosengrupp med La France och Marshall Niel. Om hon ändå hade fått se den! Men hon och Delacour! Det var lik en berättelse i en bok. De blevo kära i varandra, men han uppförde sig korrekt. Han ville inte binda henne. Sade att han visste att han inte kunde låta på sig själv, spritbegäret satt för djupt, och när det vaknade smälte hans vilja som vax. Men hon ville ha honom, sade att hennes vilja var stark nog för båda. — Hennes vilja? Det var nog hennes kärlek, som var stark. Till slut gav han efter, och de gifte sig. Jag hade inte kunnat stå emot så länge som han, och en kort tid gick allt bra. Han satt vid hennes fötter. Han sade till mig, att det var första gången någon kvinna hade älskat honom. Och en kort tid hade jag nästan börjat hoppas — och så, trots sin kärlek till

henne, trots allting började hon dricka igen. Och så sade hon: "Om du dricker, så dricker jag också, precis lika mycket". Och hon gjorde det; små kvantiteter, stora kvantiteter. När han hade ett rus, hade hon också. Det var död eller hälsa. Och han älskade henne. Det var hennes grepp på honom. Det tog tid, men hon kurerade honom. Han led för mycket av att se henne döda sig själv tum för tum för hans skull. Det gav honom kraft och han slutade."

"Ån hon då, varför slutar inte hon också?"

"Hon kan inte", sade regissören och dragen skälvde. "Begäret hade slagit för djupa rötter hos henne, när han var botad. Hon har inte en sådan fysik som han. Hon är precis lik en utkramad citron. Döden är nära, och de veta det båda. Men hon tar det med ro. Hon har räddat honom. Det var målet. Hon är fullkomligt lycklig. Allt annat är henne likgiltigt. Han är en stor skådespelare. Hon har fått leva och se honom uppskattad. Få kvinnor skulle ha riskerat det. Men jag förmodar att en kvinna vågar allt, när hon äls-

kar; åtminstone kvinnor lik Lenore."

"Och han — trots allt detta — älskar han henne ännu" sade Marion med torra läppar.

Regissören teg en stund.

"Jag trodde inte att någon kunde hålla så mycket av Lenore som jag", sade han till sist, "men Delacour älskar henne ännu mer."

Slut.

I förrummet till någon av k. hovrätternas hängde på sin tid en oljemålning, framställande två kvinnor, ömt omfamnade varandra. En bonde, som för att efterfråga fortgången av en i hovrättsen anhängiggjord process inträtt i förrummet, stannade i djup begrunden framför tavlan och frögade därefter, då en ung hovrättsnotarie gick förbi honom, vad tavlan skulle betyda.

— Det kan du väl se, sade notarien värdslost, att den föreställer rättvisan och lagfarenheten kyssande varandra.
— Åh, jag förstär, utbrast bonden. Dom tar farväl av varandra!